

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 604 — 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1893. ΔΕΛΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΒΕΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

Φύλλα τῆς «Ἐστίας» ἀποστέλλονται ὡς δείγμα τοῦ περιοδικοῦ οὐχὶ μόνον εἰς πάντα ζητοῦντα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὃν τινα ἤθελε μᾶς ὑποδείξῃ πᾶς τις τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἢ ἀνταποκριτῶν ὡς ἀσμενίζοντα εἰς ἀναγνώσματα τοῦ εἴδους τῆς «Ἐστίας».

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΒΤΟΣ ΙΓ' — ΑΡΙΘ. 658

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ ΤΟΥ ΦΙΕΣΚΟΥ, ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνῃ.

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ, μυθιστορία Ἰουλίου Κλαρετῆ, μετὰ φρασῆς Χ. Α.

ΔΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ, ὑπὸ Θεμ. Σοφούλῃ.

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΑΥΕΙΝ ΤΗΝ ΔΙΨΑΝ.

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΟΥΜΕΝΑΙ ΕΠ' ΑΝΔΡΕΙΑΙ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΕΡΙ ΓΑΜΒΕΤΤΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Καταρτισθείσης νῦν ἀπάσης τῆς ὑπηρεσίας τῆς παραλαβῆς τῶν ἐκθεμάτων, προσκαλοῦνται πάντες οἱ ἔχοντες ἑτοιμα τὰ ἐκθέματα αὐτῶν νὰ παραδίδωσι ταῦτα τῇ ἐπιτροπῇ.

— Ἡ ἐπιτροπὴ πληροφορηθεῖσα ὅτι καὶ ἄλλοι καλλιτέχναι πλὴν τῶν δηλωσάντων τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὸν διαγωνισμὸν τῆς κατασκευῆς ἀνδριάντος τοῦ Βύρωνος θέλουσι νὰ διαγωνισθῶσιν, ἀπεφάσισε νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν τῆς παραδοχῆς τῶν δηλώσεων μέχρι τῆς 1ης Αὐγούστου.

— Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ἀποστέλλονται εἰς τὸ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τμήμα τῶν μεταλλείων ἄλλα ἐκ τῶν διαφόρων τοῦ κράτους ἀλυκῶν, ὅπως συσκευασθέντα ἐντὸς φιαλῶν ἐκτεθῶσιν ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ Ἐκθέσει, μετὰ τὸ πέρασ τῆς ὁποίας ἀποσταλῆσονται εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἐκθεσιν.

— Ἀφίκετο ἐκ Παρισίων ὁ μηχανικὸς Fodor τῆς Ἐταιρίας Ἐδισον, ἥτις ὡς γνωστὸν ἀνάλαβε τὸν φωτισμὸν τοῦ Ζαπτείου μεγάρου διαρκούσης τῆς Ἐκθέσεως. Ἄμα τῇ ἀφίξει του ἐπεσκέφθη μετὰ τοῦ κ. Βλάχου τὸ καθεστῆμα, καὶ ἤρξατο τῆς μελέτης τῆς κατ' αἰδοῦσας διανομῆς τῶν ἡλεκτρικῶν λυχνίων.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Εἰς τὰς τελεσθείσας ἐν Μονάχῳ ἑορτὰς τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκου οὗ Α' παρέστησαν, ὡς ἐν καιρῷ ἀνεγράψαμεν, οἱ ἀντιπρό-

σωποι τοῦ δήμου Ἀθηναίων, ἐπισήμως προσκληθέντος, κκ. Τ. Φιλήμων δήμαρχος, Δ. Καλλιφρονᾶς πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ βουλευτῆς καὶ Δ. Φύλλας δημοτικὸς σύμβουλος καὶ βουλευτῆς, ἐκ μέρους δὲ τῆς Κυβερνήσεως, προθύμως ἐπωφεληθείσης τῆς εὐκαιρίας ὅπως ἐκδηλώσῃ τὴν πρὸς τὸν φιλέλληνα ἐκείνον μονάρχην εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους οἱ κκ. Ἄγγελος Βλάχος, πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος ἐν Βερολίῳ, καὶ Α. Βυζάντιος πολιτικὸς πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος ἐν Αἰγύπτῳ, οἱ προστεθῆ καὶ ὁ ἐν Μονάχῳ παρεπιδημῶν βουλευτῆς κ. Σταμ. Μπουτυούρης. Ἡ γενομένη εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀντιπροσώπους ὑποδοχὴ ὑπῆρεν ἐγκάρδιος, ἰδιαίτως δὲ ἀπενεμήθησαν εἰς αὐτοὺς τιμαί. Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ὑπεδέχθησαν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ δήμου Ἀθηναίων οἱ δύο δήμαρχοι τῆς πόλεως τοῦ Μονάχου, ὁ γενικὸς πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος καὶ πλῆθος λαοῦ, προσεφώνησε δὲ αὐτῶν γερμανιστῶν οἱ κ. Φιλήμων ἐξάρας τοὺς δεσμούς τοὺς συνενδύνας τὸν ἑλληνικὸν μετὰ τοῦ βαυαρικοῦ λαοῦ καὶ ἀνεφώνησεν εὐχαριστῶν ὁ πρῶτος δήμαρχος. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων φέρον εὐγνωμοσύνης τελοῦντας μεταδάντες κατέθηκαν στέφανον ἐκ δάφνης ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως Ὁθωνος, κατὰ τὴν περίστασιν δὲ ταύτην εἶπε συγκινητικὰ τινα ἑλληνιστῶν οἱ κ. Φιλήμων, ἀναμνησθεὶς τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπης τοῦ ἀγαθοῦ ἐκείνου ἡγεμόνος. Ἡ πανηγυρικὴ ὑποδοχὴ τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων ἐγένετο ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Δημαρχείου, ἔθθα προσεφώνησεν αὐτοὺς ὁ πρῶτος δήμαρχος, ὑχαρίστησε δὲ διὰ γλαφυρὰς προσλαλιᾶς γερμανιστῶν οἱ κ. Ἄγγελος Βλάχος οἱ κ. Φιλήμων ἐπέδωκε τὸ λεύκωμα τοῦ δήμου Ἀθηναίων, προσφωνήσας ἑλληνιστῶν καὶ ὑπομνήσας ὅτι αἱ Ἀθῆναι εἰς τὸν Λουδοβίκον ὀρεῖσασιν ὅτι ἐγένοντο ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος. Ἀπειροπληθεῖς στέφανοι κατετίθησαν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Λουδοβίκου, ὧν οἱ ωραιότεροι ἦσαν οἱ τρεῖς ἑλληνικοί. Τὸν πρῶτον ἀργυροῦν ὄντα μετ' ἐπιγραφῆς «Ἀληθεὶ καὶ μεγάλῳ φίλῳ ἡ μνήμων Ἑλλάς» κατέθηκεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κ. Βλάχος τὸν δεύτερον ἀργυροῦν μετὰ δάφνης καὶ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν «Λουδοβίκῳ βασιλεῖ τῆς Βαυαρίας εὐγνωμοσύνης ἕνεκεν» κατέθηκεν ἐκ μέρους τοῦ δήμου Ἀθηναίων ὁ κ. Φιλήμων, τὸν τρίτον δὲ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν «Τῷ μεγάλῳ φιλέλληνι βασιλεῖ αἱ ἐν Μονάχῳ Ἕλληνας» κατέθηκεν ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Δεμασκηνὸς Σπηλιωτόπουλος. Τοὺς Ἕλληνας ἀντιπροσώπους ἐδέχθη μετ' ἰδιαίτουσας εὐνοίας καὶ ὀντιφασίλους Λουδοβίκου, προτίων ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἐπίσημον γέμμα, εἰς ὃ ἐν τιμητικῇ θέσει παρεκλήθητο.

— Ἐκ Μονάχου ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν τὰ ἐπόμενα:

Ἡ ἱστορία τῆς Βυζαντινῆς γραμματολογίας θά πλευτισθῇ προσεχῶς διὰ δύο νέων καὶ σπουδαίων ποιημάτων. Ὁ κ. John Schmitt Ἀμερικανὸς τὸ γένος, ὁ ὁποῖος πρὸ πολλοῦ ἐσπούδασε σὺν ταῖς Ῥωμανικαῖς γλώσσαις καὶ τὴν νεωτέραν Ἑλληνικὴν, ἀνηγορεύθη τῇ 4 Ἰουλίου ἐν τῷ ἐνταῦθα πανεπιστημίῳ διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας ἡ ὅσον οὕτω ἐκδοθησομένη διατριβὴ τοῦ διαπραγματεύεται τὸ οὕτως καλούμενον *Χρονικὸν τοῦ Μωρέως*. Ἐστερον ἀκοπέει ὁ Schmitt νὰ ἐπεξεργασθῇ καὶ νέαν ἔκδοσιν τοῦ ἔργου τούτου, τὸ ὁποῖον διαφωτίζει κατὰ πολλὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Πελοποννήσου κατὰ τὴν 13ην καὶ 14ην ἑκατονταετηρίδα. Θὰ συμπεριλάβῃ δὲ ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ πρωτοτύπου καὶ τὴν (σύγχρονον περίπου) Γαλλικὴν, τὴν Ἰσπανικὴν καὶ τὴν Ἰταλικὴν παραφρασὴν τῆς μεσαιωνικῆς ταύτης ἑποποιίας. Οὐδεὶς δὲ ἴσκει νὰ ἦνε καταλληλότερος πρὸς τοῦτο τοῦ κ. Schmitt, ὅστις εἶνε κύριος ἐξ ἴσου καὶ τῆς Ῥωμανικῆς φιλολογίας καὶ τῆς Νεοελληνικῆς. Εἰς τὸν λόγον (*quaestio inauguralis*), τὸν ὁποῖον κατὰ πελαϊὰν συνήθειαν ἐκφωνοῦσιν οἱ ἀναγορευόμενοι, ὠμίλησεν ὁ Schmitt περὶ τῆς σχέσεως τῆς μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέρας Ἑλληνικῆς πρὸς τὰς Ῥωμανικὰς γλώσσας: αἱ δὲ θέσεις, αἱ ὑπέβαλεν εἰς συζήτησιν, ἀπέβλεπον ὡσαύτως εἰς τοὺς δύο κλάδους τῆς Ῥωμανικῆς καὶ τῆς Νεοελληνικῆς φιλολογίας: μία ἐξ αὐτῶν ἴτο ὅτι ὁ μὲν Ῥωμανιστῆς πρέπει νὰ κατα-